Datum van inontvangstneming	:	02/07/2015

Zaak C-233/15

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

21 mei 2015

Verwijzende rechter:

Administratīvā apgabaltiesa (Letland)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

13 mei 2015

Appellante:

SIA „Oniors Bio”

Andere partij in de procedure:

Valsts ieņēmumu dienests

[OMISSIS]

ADMINISTRATĪVĀ APGABALTIESA

BESLISSING

gegeven te Riga op 13 mei 2015

door de Administratīvā apgabaltiesa (regionale bestuursrechtbank) [OMISSIS],

[OMISSIS] [samenstelling van de rechtbank]

bij de schriftelijke behandeling van het hoger beroep ingesteld door SIA „Oniors Bio” tegen het vonnis gewezen door de Administratīvā rajona tiesa (bestuursrechtbank van eerste aanleg) op 7 mei 2013 op het verzoek van SIA „Oniors Bio” tot nietigverklaring van de besluiten [OMISSIS] van de ģenerāldirektore (directeur-generaal) van de Valsts ieņēmumu dienests (Letse belastingdienst; hierna: „nationale belastingdienst”) van 21 en 22 mei 2012 [OMISSIS]:

I

Uiteenzetting van de feiten

[1] Op 16 maart 2012 heeft SIA „Oniors Bio" (hierna: „appellante") bij de dienst Douane ressorterend onder de nationale belastingdienst door de Wit-Russische onderneming ODO „Gorki raps" vervaardigde goederen aangegeven voor het vrije verkeer. Het betrof een mengsel van ruwe vloeibare vette plantaardige oliën (88 % koolzaadolie en 12 % zonnebloemolie), dat door appellante werd aangegeven op basis van Enig Document (hierna: „ED") nr. 0810/2–600355 van 2 april 2012, onder code 1518 **[Or. 2]** 00 31 (mengsel van ruwe oliën, niet geschikt voor menselijke consumptie) van de Gecombineerde Nomenclatuur van de Europese Unie (hierna: „GN") [Uitvoeringsverordening (EU) nr. 1006/2011 van de Commissie van 27 september 2011 tot wijziging van bijlage I bij verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad met betrekking tot de tarief- en statistieknomenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief]. Overeenkomstig de artikelen 291 tot en met 300 van verordening (EEG) nr. 2454/93 van de Commissie van 2 juli 1993 houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad tot vaststelling van het communautair douanewetboek (hierna: „verordening nr. 2454/93"), paste appellante een invoerrecht van 3,2 % toe op de goederen.

Op 16 maart 2012 heeft appellante bij de dienst Douane ressorterend onder de nationale belastingdienst door de Wit-Russische onderneming ODO „Gorki raps" vervaardigde goederen aangegeven voor het vrije verkeer. Het betrof een mengsel van ruwe vloeibare vette plantaardige oliën (88 % koolzaadolie en 12 % zonnebloemolie), dat door appellante werd aangegeven op basis van ED nr. 0810/2-600355 van 2 april 2012, onder GN-code 1518 00 31 (mengsel van ruwe oliën, niet geschikt voor menselijke consumptie); appellante paste er overeenkomstig de artikelen 291 tot en met 300 van verordening nr. 2454/93 een invoerrecht van 3,2 % op toe.

[2] Na controle van de ingevoerde goederen en onderzoek van een staal daarvan, heeft de Dienesta Muitas pārvaldes Latgales muitas kontroles punktu daļas Muitas tarifu un maksājumu piemērošanas nodaļa (sectie toepassing van douanetarieven en heffing van douanerechten – departement douanekantoren van Latgale van de dienst Douane ressorterend onder de nationale belastingdienst; hierna: „sectie tarieven") op 27 maart 2012 een rapport uitgebracht [OMISSIS] (hierna: „rapport nr. 1 van de sectie tarieven"), volgens hetwelk de door appellante gedeclareerde goederen moesten worden ingedeeld onder GN-post 1517 90 91 („margarine; mengsels en bereidingen, voor menselijke consumptie, van dierlijke of plantaardige vetten of oliën of van fracties van verschillende vetten en oliën bedoeld bij dit hoofdstuk, andere dan de vetten en oliën of fracties daarvan, bedoeld bij post 1516") en er een recht van 9,6 % over moest worden geheven [OMISSIS].

De sectie tarieven van de nationale belastingdienst heeft op 27 maart 2012 nóg een rapport [OMISSIS] (hierna: „rapport nr. 2 van de sectie tarieven") uitgebracht,

volgens hetwelk de door appellante gedeclareerde goederen moesten worden ingedeeld onder GN-post 1517 90 91 („margarine; mengsels en bereidingen, voor menselijke consumptie, van dierlijke of plantaardige vetten of oliën of van fracties van verschillende vetten en oliën bedoeld bij dit hoofdstuk, andere dan de vetten en oliën of fracties daarvan, bedoeld bij post 1516”) en er een recht van 9,6 % over moest worden geheven [OMISSIS].

[3] Op basis van rapport nr. 1 van de sectie tarieven is het besluit van 29 maart 2012 [OMISSIS] (hierna: „aanvankelijk besluit nr. 1”) vastgesteld. Daarbij werd de door appellante gestelde zekerheid van 745,53 Letse lat (LVL) opgenomen in de staatsbegroting en werd appellante gelast een aanvullend bedrag van 164,02 LVL te declareren in haar aangifte voor de belasting over de toegevoegde waarde (hierna: „btw”) [OMISSIS].

Op basis van rapport nr. 2 van de sectie tarieven is op 29 maart 2012 nóg een besluit [OMISSIS] (hierna: „aanvankelijk besluit nr. 2”) vastgesteld. Daarbij werd de door appellante gestelde zekerheid van 752,95 LVL opgenomen in de staatsbegroting en werd appellante gelast een aanvullend bedrag van 165,65 LVL te declareren in haar btw-aangifte [OMISSIS]. **[Or. 3]**

[4] Appellante was het oneens met de aanvankelijke besluiten nrs. 1 en 2 en heeft bezwaar aangetekend bij de hiërarchisch hogere instantie.

De directeur-generaal van de nationale belastingdienst heeft appellantes bezwaren onderzocht [OMISSIS] en afgewezen bij besluiten [OMISSIS] van 21 mei 2012 en [OMISSIS] 22 mei 2012 (hierna: „besluiten”), en heeft de bestreden besluiten bevestigd.

[5] Aangezien appellante zich evenmin in de besluiten van de directeur-generaal van de nationale belastingdienst kon vinden, heeft zij beroep in rechte ingesteld, strekkende tot nietigverklaring van die besluiten. Ter ondersteuning van dat beroep heeft zij het volgende aangevoerd:

[5.1] Appellante heeft een mengsel van plantaardige oliën (88 % koolzaadolie en 12 % zonnebloemolie) geïmporteerd dat volgens de door de producent verstrekte informatie niet wordt gebruikt in voeding, maar uitsluitend voor technische doeleinden, aangezien bij de vervaardiging ervan technische koolzaadolie wordt gebruikt die 1,2 % tot 1,5 % denaturerende stoffen bevat.

[5.2] De nationale belastingdienst heeft het kwaliteitscertificaat onderzocht dat voor de betrokken goederen (mengsel van plantaardige oliën) was afgegeven door de leverancier/fabrikant, maar daarop is niet alle benodigde technische informatie vermeld (met name over de mogelijke hoeveelheid denaturerende stoffen in de olie). Wél is er duidelijk in aangegeven dat het product een technische olie is (dat wil zeggen, vervaardigd met het oog op gebruik voor technische doeleinden).

[5.3] De nationale belastingdienst heeft geen rekening gehouden met het advies dat SIA „Latvijas Sertifikācijas Centrs" (Lets Centrum voor certificering) op verzoek van appellante heeft uitgebracht, waaruit blijkt dat het mengsel van plantaardige oliën 1,4 % tolueen (denaturerende stof) bevat, wat het ongeschikt maakt voor consumptie. Ook bij de vervaardiging van levensmiddelen mag het betrokken mengsel niet worden gebruikt.

[5.4] Appellante is van mening dat zij het mengsel van plantaardige oliën bij invoer terecht onder GN-post 1518 00 31 heeft ingedeeld, en dat de nationale belastingdienst zich dus heeft vergist, waar hij stelt dat het mengsel onder GN-post 1517 90 91 valt.

Appellante betoogt dat een product pas juist kan worden ingedeeld, onder de post die het beste met het product overeenstemt, na een diepgaand onderzoek van een staal ervan en op basis van de door de fabrikant verstrekte informatie.

Zij acht de indeling van het mengsel van plantaardige oliën onder GN-post 1517 90 91 onjuist, aangezien het schadelijke additieven bevat en niet als voedingsmiddel of bij de vervaardiging van voedingsmiddelen kan worden gebruikt. De nationale belastingdienst heeft niet aangegeven waarom hij de door de fabrikant verstrekte informatie irrelevant acht.

[6] Bij vonnis van 7 mei 2013 heeft de Administratīvā rajona tiesa het beroep verworpen. In dat vonnis is die rechtbank van eerste aanleg de belastingdienst in zijn betoog gevolgd. **[Or. 4]**

[7] Appellante heeft hoger beroep aangetekend tegen het vonnis van de Administratīvā rajona tiesa van 7 mei 2013. Zij stelt daarbij dat zij de juistheid van het advies [OMISSIS] van SIA „Latvijas Sertifikācijas Centrs" van 23 mei 2012 niet ter discussie stelt. De rechtbank van eerste aanleg heeft in haar vonnis echter niet uiteengezet waarom zij het ene advies van dat centrum geloofwaardiger acht dan het andere.

[8] In zijn schriftelijke opmerkingen over het hoger beroep heeft de nationale belastingdienst erop gewezen dat het geïmporteerde product volgens de door fabrikant afgegeven kwaliteitscertificaten bestaat uit een mengsel van twee ruwe vloeibare vette plantaardige oliën, waaraan geen denaturerende of andere stoffen zijn toegevoegd die het product ranzig, zuur, wrang of bitter, kortom onbruikbaar maken als voedingsmiddel of voor de vervaardiging van voedingsmiddelen.

[9] In de onderhavige zaak is in geding onder welke GN-post de door appellante geïmporteerde goederen moeten worden ingedeeld.

II

Toepasselijk recht

[10] Volgens artikel 201 van verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek ontstaat een douaneschuld wanneer aan rechten bij invoer onderworpen goederen in het vrije verkeer worden gebracht.

In het onderhavige geval is de juiste indeling van de ingevoerde goederen, dat wil zeggen onder de meest geschikte GN-post, beslissend voor de hoogte van de over die goederen te heffen rechten bij invoer (3,2 % of 9,6 %).

Overeenkomstig afdeling A van de Algemene regels van uitvoeringsverordening (EU) nr. 1006/2011 van de Commissie van 27 september 2011 tot wijziging van bijlage I bij verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad met betrekking tot de tarief- en statistieknomenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief, gelden voor de indeling van goederen de volgende beginselen:

„1. De tekst van de opschriften van de afdelingen, van de hoofdstukken en van de onderdelen van hoofdstukken wordt geacht slechts als aanwijzing te gelden; voor de indeling zijn wettelijk bepalend de bewoordingen van de posten en de aantekeningen op de afdelingen of op de hoofdstukken en – voor zover dit niet in strijd is met de bewoordingen van bedoelde posten en aantekeningen – de navolgende regels.

2. a) De vermelding van een goed in een post heeft eveneens betrekking op dat goed in niet-complete of in niet-afgewerkte staat, voor zover dit de essentiële kenmerken van het complete of het afgewerkte goed vertoont. Deze vermelding heeft eveneens betrekking op een compleet of een afgewerkt goed of een op grond van de voorgaande volzin als zodanig aan te merken goed, indien het wordt aangeboden in gedemonteerde of in niet-gemonteerde staat.

b) Onder een in een post vermelde stof wordt niet alleen verstaan die stof in zuivere staat, doch ook vermengd of verbonden met andere stoffen. Evenzo worden onder werken van een genoemde stof **[Or. 5]** niet alleen verstaan die werken die geheel uit die stof bestaan, doch ook werken die gedeeltelijk uit die stof bestaan. De vorenbedoelde mengsels en samengestelde werken worden ingedeeld met inachtneming van de onder 3 vermelde beginselen.

3. Indien goederen met toepassing van het bepaalde onder 2 b) of om enige andere reden vatbaar zijn voor indeling onder twee of meer posten, geschiedt de indeling als volgt:

a) de post met de meest specifieke omschrijving heeft voorrang boven posten met een meer algemene strekking. Indien echter twee of meer posten elk afzonderlijk slechts betrekking hebben op een gedeelte van de stoffen of bestanddelen waaruit een mengsel of een goed is samengesteld of op een gedeelte van de artikelen, in het geval van goederen in stellen of assortimenten opgemaakt voor de verkoop in het klein, worden die posten, met betrekking tot bedoelde

mengsels en goederen, aangemerkt als even specifiek, zelfs indien een van de andere posten daarvan een volledigere of nauwkeurigere omschrijving geeft;

b) mengsels, werken die zijn samengesteld uit of met verschillende stoffen dan wel zijn vervaardigd door samenvoeging van verschillende goederen, zomede goederen in stellen of assortimenten opgemaakt voor de verkoop in het klein, waarvan de indeling niet mogelijk is aan de hand van het bepaalde onder 3 a), worden ingedeeld naar de stof of naar het goed waaraan de mengsels, de werken, de stellen of de assortimenten hun wezenlijk karakter ontlenen, indien dit kan worden bepaald;

c) in de gevallen waarin de indeling aan de hand van het bepaalde onder 3 a) en 3 b) niet mogelijk is, wordt van de verschillende in aanmerking komende posten, de post toegepast die in volgorde van nummering het laatst is geplaatst.

4. Goederen die niet kunnen worden ingedeeld overeenkomstig vorenstaande regels, worden ingedeeld onder de post die van toepassing is op de goederen waarmee zij de meeste overeenkomst vertonen."

III

Omstandigheden die twijfels doen rijzen over de juiste uitlegging van het Unierecht

[11] Volgens de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: „Hof") moet het beslissende criterium voor de tariefindeling van goederen in het belang van de rechtszekerheid en van een gemakkelijke controle in het algemeen worden gezocht in de objectieve kenmerken en eigenschappen ervan, zoals deze in de tekst van de GN-post en in de aantekeningen bij de afdelingen of hoofdstukken zijn omschreven (zie arrest van 23 januari 2014 in zaak C-380/12, punt 38). Voor de indeling onder de juiste post kan de bestemming van het product een objectief indelingscriterium zijn, wanneer die bestemming inherent is aan het product. De inherentie moet kunnen worden beoordeeld aan de hand van de objectieve kenmerken en eigenschappen van het product. Een van de te beoordelen relevante gegevens betreft het gebruik waarvoor het product in kwestie volgens de producent dient, alsook de omstandigheden en de plaats van het gebruik ervan (zie arrest van 4 maart 2015 in zaak C-547/13, punten 47 en 52).

[12] Bij het importeren van het mengsel van plantaardige oliën heeft appellante de betrokken goederen ingedeeld onder GN-post 1518 00 31: **[Or. 6]** standolie en andere dierlijke of plantaardige oliën, alsmede fracties daarvan, gekookt, geoxideerd, gedehydreerd, gezwaveld, geblazen of op andere wijze chemisch gewijzigd, andere dan die bedoeld bij post 1516; mengsels en bereidingen van dierlijke of plantaardige vetten of oliën of van fracties van verschillende vetten en oliën bedoeld bij dit hoofdstuk, niet geschikt voor menselijke consumptie, elders genoemd noch elders onder begrepen: – mengsels van vloeibare vette plantaardige oliën, voor ander technisch of industrieel gebruik dan voor de vervaardiging van

producten voor menselijke consumptie: – – ruwe (recht bij invoer 3,2 %). Zij koos deze tariefpost omdat de geïmporteerde goederen producten zijn die niet in voeding of bij de vervaardiging van voedingsmiddelen kunnen worden gebruikt.

Appellante refereert aan de door de fabrikant verstrekte informatie over het technologisch proces voor de vervaardiging van het product. Daarin zet de leverancier (de fabrikant) uiteen dat het product wordt vervaardigd volgens een technologisch proces *waarbij de aanwezigheid van schadelijke stoffen (waaronder tolueen, een denaturerende stof)* in het mengsel van plantaardige oliën *niet kan worden uitgesloten*. Volgens diezelfde informatie kan het geïmporteerde mengsel van plantaardige oliën niet worden gebruikt in voedingsmiddelen of bij de vervaardiging daarvan, aangezien het niet voldoet aan de voorschriften voor olie(mengsels) voor menselijke consumptie. De fabrikant benadrukt concreet dat het product geen olie(mengsel) voor menselijke consumptie is, aangezien bij het mengen van de oliën een technische olie wordt gebruikt die 1,2 % tot 1,5 % (gedenatureerde) carbocyclische koolwaterstoffen bevat, wat de olie voor een dergelijke consumptie ongeschikt maakt [OMISSIS]. Appellante vermeldt tevens het advies van SIA „Latvijas sertifikācijas centrs” van 23 mei 2012, waarin wordt vastgesteld dat het geïmporteerde mengsel van oliën ongeschikt is voor menselijke consumptie.

De Administratīvā apgabaltiesa beschikt niet over bewijs dat ook maar indirect zou wijzen op mogelijke frauduleuze praktijken of bedoelingen van de fabrikant van het product of van appellante (bijvoorbeeld om zich aan de heffing te onttrekken) of waaruit blijkt dat onjuiste informatie is verstrekt (met name over het technologisch proces volgens hetwelk de geïmporteerde goederen worden vervaardigd en de specifieke kenmerken daarvan, de eigenschappen van de goederen en het gebruik waarvoor zij zijn bestemd).

[13] De dienst Douane ressorterend onder de nationale belastingdienst heeft de door appellante geïmporteerde goederen ingedeeld onder GN-post 1517 90 91 („margarine; mengsels en bereidingen, voor menselijke consumptie, van dierlijke of plantaardige vetten of oliën of van fracties van verschillende vetten en oliën bedoeld bij dit hoofdstuk, andere dan de vetten en oliën of fracties daarvan, bedoeld bij post 1516”), aangezien volgens de vermeldingen op het kwaliteitscertificaat van de goederen tijdens het productieproces geen denaturerende stoffen of andere stoffen aan het oliemengsel worden toegevoegd die het mengsel ranzig, zuur, wrang of bitter maken.

De nationale belastingdienst heeft bij het onderzoek van de stalen van de goederen geen tolueen gevonden [OMISSIS].

Volgens de belastingdienst is de informatie van de fabrikant over het productieproces van de goederen irrelevant, omdat in de genomen stalen geen schadelijke stoffen zijn aangetroffen. **[Or. 7]**

Volgens de dienst Douane ressorterend onder de belastingdienst is ook de bestemming van de goederen, namelijk het feit dat het geïmporteerde oliemengsel bedoeld is voor technische doeleinden, irrelevant, alsook het feit dat de door appellante geïmporteerde goederen feitelijk enkel en alleen voor technische doeleinden (productie van biobrandstof) worden gebruikt. De belastingdienst wijst erop dat ook voor menselijke consumptie geschikte producten voor technische of industriële doeleinden kunnen worden aangewend.

[14] Om de aan de orde zijnde feiten zo volledig mogelijk te onderzoeken heeft de Administratīvā apgabaltiesa [OMISSIS] [bepalingen van nationaal procesrecht] de Pārtikas un veterinārais dienests (voedings- en veterinaire autoriteit) gevraagd om in deze zaak overeenkomstig haar bevoegdheden een advies te formuleren.

Volgens het advies van deze autoriteit zijn de door appellante ingevoerde goederen, gelet op de door de fabrikant verstrekte informatie, niet bestemd voor menselijke consumptie en kunnen zij niet worden beschouwd als voedingsmiddelen of als een grondstof voor voedingsmiddelen. Het ingevoerde plantaardige oliemengsel is, zoals vermeld in de begeleidende documenten van de fabrikant van het product, niet bestemd voor gebruik als voedingsmiddel of bij de vervaardiging van voedingsmiddelen en mag dus niet voor dergelijke doeleinden worden gebruikt [OMISSIS].

[15] Ook na dit advies van de Pārtikas un veterinārais dienests blijft de nationale belastingdienst bij zijn standpunt dat het irrelevant is dat de door appellante geïmporteerde goederen overeenkomstig de regelgeving inzake de voedselketen niet kunnen worden beschouwd als producten die als voedingsmiddel of als grondstof voor voedingsmiddelen kunnen worden gebruikt, en dat zij niet in de voedselketen mogen worden gebruikt.

[16] Na het onderzoek ten gronde van de zaak en van de overgelegde bewijsstukken is de Administratīvā apgabaltiesa van oordeel dat er gegronde redenen zijn om te twijfelen aan de juistheid van de door de nationale belastingdienst toegepaste GN-code 1517 90 91 („margarine; mengsels en bereidingen, voor menselijke consumptie, van dierlijke of plantaardige vetten of oliën of van fracties van verschillende vetten en oliën bedoeld bij dit hoofdstuk, andere dan de vetten en oliën of fracties daarvan, bedoeld bij post 1516”), aangezien volgens de informatie die door de fabrikant van de goederen is verstrekt over het technologisch productieproces en over de kenmerken van de goederen, alsook overeenkomstig het advies van SIA „Latvijas sertifikācijas centrs” van 23 mei 2012 en dat van de Pārtikas un veterinārais dienests het door appellante geïmporteerde plantaardige oliemengsel ongeschikt is voor menselijke consumptie. De Administratīvā apgabaltiesa houdt tevens rekening met de rechtspraak van het Hof (zie arresten van 23 januari 2012 in zaak C-380/12, punt 38, en 4 maart 2015 in zaak C-547/13, punten 47 en 52) en met het – in casu onbetwiste – feit dat de goederen uitsluitend voor technische doeleinden worden geproduceerd, verkocht, geïmporteerd en gebruikt.

In de onderhavige zaak rijst dus twijfel over de juiste uitlegging van de GN-codes 1518 00 31 en 1517 90 91 in bijlage I bij verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad van 23 juli 1987 met betrekking tot de tarief- en **[Or. 8]** statistieknomenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief.

[17] Goederen worden onder een bepaalde post ingedeeld op basis van hun kenmerken, die bepalen waarvoor zij kunnen worden gebruikt. De indeling van de goederen onder een bepaalde post is bepalend voor het tarief van het verschuldigde invoerrecht.

Het Hof heeft geoordeeld dat een product dat wegens zijn kenmerken zowel geschikt is voor menselijke consumptie als voor technische doeleinden, slechts bij de voor voedingsdoeleinden ongeschikte producten kan worden ingedeeld, als het op onomkeerbare wijze voor menselijke consumptie ongeschikt is gemaakt (zie arrest Hof van 21 december 2011 in zaak C-503/10, punten 60-63).

In zoverre is het voor de Administratīvā apgabaltiesa, gelet op de voormelde uitspraak van het Hof, duidelijk hoe het recht moet worden uitgelegd en toegepast.

[18] In de onderhavige zaak rijst enerzijds twijfel omdat (volgens de informatie van de fabrikant over het technologisch proces volgens hetwelk de goederen worden vervaardigd) geen bewerkingen plaatsvinden die er specifiek op zijn gericht het product op onomkeerbare wijze ongeschikt te maken voor menselijke consumptie, voor zover tijdens het productieproces geen denaturerende of andere schadelijke stoffen aan het eindproduct (een mengsel van plantaardige oliën) worden toegevoegd. Diezelfde fabrikant benadrukt tegelijk echter dat het mengsel in kwestie wordt vervaardigd volgens een technologisch proces dat wordt gebruikt voor producten voor technische doeleinden, die niet mogen worden gebruikt als voedingsmiddel of bij de productie van voedingsmiddelen om verschillende redenen, met name omdat de olie wordt verkregen door verhitting (tot 90 º à 95 º C, maar in de praktijk zelfs tot 110 ºC), omdat bij het mengen van de plantaardige oliën technische koolzaadolie wordt gebruikt waaraan denaturerende stoffen worden toegevoegd (het gehalte hiervan in de olie schommelt tussen 1,2 % en 1,5 %), en omdat bij de productie van het oliemengsel de olie gedeeltelijk oxideert, aangezien een methode van luchtinjectie (insufflatie) wordt toegepast. Met andere woorden, de fabrikant van het product heeft ondubbelzinnig aangegeven dat *de aanwezigheid van schadelijke stoffen* in het plantaardige oliemengsel, wegens de kenmerken van het productieproces, *niet kan worden uitgesloten* [OMISSIS].

Anderzijds rijst twijfel omdat de dienst Douane ressorterend onder de nationale belastingdienst geen schadelijke stoffen in de onderzochte stalen van de importgoederen heeft aangetroffen [OMISSIS].

In het onderhavige geval heeft SIA „Latvijas sertifikācijas centrs” [OMISSIS] uiteenlopende adviezen over de chemische samenstelling van de geïmporteerde

goederen uitgebracht, wat in wezen de door de fabrikant van de goederen verstrekte informatie reflecteert, namelijk dat *niet valt uit te sluiten dat* het mengsel van plantaardige oliën *schadelijke stoffen bevat*, aangezien de aanwezigheid van en de hoeveelheid schadelijke stoffen verschillen naargelang van de partij goederen waaruit de stalen zijn genomen. **[Or. 9]**

De fabrikant van de goederen geeft in de beschrijving van het product en op het kwaliteitscertificaat van de goederen ondubbelzinnig aan dat het gaat om een plantaardig oliemengsel voor technisch gebruik. Het mengsel van plantaardige oliën wordt niet vervaardigd als een product dat in voedingsmiddelen kan worden gebruikt en voldoet niet aan de voorschriften voor olie(mengsels) voor menselijke consumptie [OMISSIS].

Volgens de Administratīvā apgabaltiesa is het noch evenredig noch billijk, van appellante te verlangen dat zij de chemische samenstelling van elke lading geïmporteerde goederen (waarin ook goederen uit verschillende partijen kunnen zitten) grondig laat analyseren onder laboratoriumomstandigheden, wanneer zij het product uitsluitend invoert en gebruikt voor technische doeleinden.

Op het eerste gezicht kunnen de door appellante geïmporteerde goederen volgens de Administratīvā apgabaltiesa niet reeds op basis van het feit dat in verschillende stalen van het product geen schadelijke stoffen werden aangetroffen, worden aangemerkt als een voedingsmiddel of als een product dat bij de vervaardiging van voedingsmiddelen kan worden gebruikt, aangezien de fabrikant niet garandeert dat het betrokken product qua kenmerken voldoet aan de voorschriften voor olie voor menselijke consumptie. De fabrikant in kwestie heeft er daarentegen duidelijk op gewezen dat, gelet op de kenmerken van het technologisch proces volgens hetwelk de goederen worden vervaardigd, *de aanwezigheid van schadelijke stoffen (waaronder tolueen, een denaturerende stof)* in het mengsel van plantaardige oliën *niet kan worden uitgesloten*. Een soortgelijk standpunt is ook ingenomen door de Pārtikas un veterinārais dienests [OMISSIS], die onder meer tot taak heeft er overeenkomstig haar wettelijke bevoegdheden voor te zorgen dat de consument erop kan vertrouwen dat onschadelijke en veilige voedingsmiddelen in de handel worden gebracht, dat die voedingsmiddelen naar behoren en doeltreffend door de overheid worden gecontroleerd en dat niet voor menselijke consumptie geschikte producten voldoen aan de veiligheidsvoorschriften [OMISSIS] [bepalingen van nationaal recht].

[19] De Administratīvā apgabaltiesa is van oordeel dat een rechtmatig en billijk resultaat alleen kan worden bereikt op basis van een systematische uitlegging van het recht van de Unie en van de lidstaten en de daarin vervatte vereisten.

Bijgevolg komt volgens de Administratīvā apgabaltiesa belang toe aan verordening (EG) nr. 178/2002 van het Europees Parlement en de Raad van 28 januari 2002 tot vaststelling van de algemene beginselen en voorschriften van de levensmiddelenwetgeving, tot oprichting van een Europese Autoriteit voor

voedselveiligheid en tot vaststelling van procedures voor voedselveiligheidsaangelegenheden.

In casu luidt de conclusie van het advies van SIA „Latvijas sertifikācijas centrs" van 23 mei 2012 dat de door appellante geïmporteerde goederen volgens voornoemde verordening ongeschikt zijn voor menselijke consumptie [OMISSIS]. **[Or. 10]**

Naar het oordeel van de Administratīvā apgabaltiesa is het niet billijk de door appellante geïmporteerde goederen in te delen bij de voedingsmiddelen alleen maar omdat in bepaalde stalen ervan geen denaturerende stoffen zijn aangetroffen en in weerwil van het feit dat die goederen overeenkomstig de levensmiddelenwetgeving van de Europese Unie en de Republiek Letland hoe dan ook niet mogen worden gebruikt in de voedselketen [OMISSIS].

Zoals reeds uiteengezet acht de Administratīvā apgabaltiesa het niet evenredig en passend dat aan appellante de verplichting zou worden opgelegd om vóór invoer van elke partij goederen de chemische samenstelling van ieder staal van de goederen grondig te laten analyseren onder laboratoriumomstandigheden, om na te gaan of er denaturerende (en andere schadelijke) stoffen in zitten, waarna de goederen dan op basis van het resultaat van het onderzoek onder de corresponderende GN-code worden ingedeeld, gelet op het feit dat de door haar ingevoerde goederen volgens de levensmiddelenwetgeving van de Europese Unie en de Republiek Letland hoe dan ook niet mogen worden gebruikt in de voedselketen.

[20] Bij haar beslissing om het Hof prejudiciële vragen te stellen heeft de Administratīvā apgabaltiesa rekening gehouden met:

1) de twijfels over de juiste uitlegging van de GN-codes 1518 00 31 en 1517 90 91 in bijlage I bij verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad met betrekking tot de tarief- en statistieknomenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief;

2) het belang van de juiste uitlegging van het Unierecht voor de uniforme toepassing van de voorschriften in de lidstaten;

3) het feit dat de uitlegging van het Hof beslissend is voor de juiste en rechtvaardige beslechting van de betrokken bestuurszaak [OMISSIS] en dat bij de Administratīvā apgabaltiesa bovendien andere zaken aanhangig zijn waarin identieke of soortgelijke omstandigheden moeten worden beoordeeld.

Volgens de Administratīvā apgabaltiesa is het bijgevolg rechtens gerechtvaardigd [OMISSIS] [bepalingen van nationaal procesrecht] om het Hof prejudiciële vragen voor te leggen.

[OMISSIS] [bepalingen van nationaal procesrecht] De behandeling van de onderhavige zaak dient te worden geschorst in afwachting van de prejudiciële beslissing van het Hof.

Krachtens artikel 267 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, [OMISSIS] [bepalingen van nationaal procesrecht]

beslist

de Administratīvā apgabaltiesa het Hof te verzoeken om een prejudiciële beslissing over de volgende vragen:

1. Moeten producten waarvoor onderzoek van stalen uit verschillende partijen van de goederen niet aan het licht heeft gebracht dat zij denaturerende of andere schadelijke stoffen bevatten **[Or. 11]** die ze ongeschikt maken voor menselijke consumptie, maar die volgens de informatie van de fabrikant niet als voedingsmiddel (bij de vervaardiging van voedingsmiddelen en in de voedselketen) kunnen worden gebruikt, aangezien *de aanwezigheid van schadelijke stoffen* in het product wegens de kenmerken van het productieproces *niet kan worden uitgesloten*, in het algemeen worden ingedeeld onder een van de GN-codes die in bijlage I bij verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad van 23 juli 1987 met betrekking tot de tarief- en statistieknomenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief zijn opgenomen voor *niet voor menselijke consumptie geschikte producten*, of moeten zij daarentegen in het algemeen worden ingedeeld onder een van GN-codes voor *voor menselijke consumptie geschikte producten*?

2. Welke criteria zijn, met het oog op de toepassing van de GN-codes in bijlage I bij verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad van 23 juli 1987 met betrekking tot de tarief- en statistieknomenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief en met het oog op de indeling van de goederen, bepalend voor de uitlegging van de begrippen „*voor menselijke consumptie geschikt product*" en „*niet voor menselijke consumptie geschikt product*"?

3. Kan, met het oog op de toepassing van de GN-codes in bijlage I bij verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad van 23 juli 1987 met betrekking tot de tarief- en statistieknomenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief en met het oog op de indeling van de goederen, de bestemming van het product een objectief indelingscriterium vormen?

4. Kan, met het oog op de toepassing van de GN-codes in bijlage I bij verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad van 23 juli 1987 met betrekking tot de tarief- en statistieknomenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief en met het oog op de indeling van de goederen, het advies van de bevoegde autoriteit van een lidstaat van de Europese Unie volgens

hetwelk de door appellante geïmporteerde goederen overeenkomstig de levensmiddelenwetgeving van de Europese Unie en van de lidstaten niet kunnen worden gebruikt in de voedselketen, aangezien zij ongeschikt zijn voor menselijke consumptie, als een criterium voor indeling van de goederen worden gehanteerd bij de uitlegging van het begrip „*niet voor menselijke consumptie geschikt product*”?

5. Kan, met het oog op de toepassing van de GN-codes in bijlage I bij verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad van 23 juli 1987 met betrekking tot de tarief- en statistieknomenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief en met het oog op de indeling van de goederen, de door de fabrikant verstrekte informatie over het technologisch proces volgens hetwelk de goederen worden vervaardigd, waarbij *niet kan worden uitgesloten dat* het product *schadelijke stoffen bevat*, als een criterium voor indeling van de goederen worden gehanteerd bij de uitlegging van het begrip „*niet voor menselijke consumptie geschikt product*”?

6. Welke fysicochemische eigenschappen van de in te delen goederen zijn bepalend voor de juiste uitlegging en toepassing van de **[Or. 12]** GN-codes 1518 00 31 en 1517 90 91 in bijlage I bij verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad van 23 juli 1987 met betrekking tot de tarief- en statistieknomenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief?

7. Dienen goederen met fysicochemische eigenschappen als die waarvan sprake is in de onderhavige zaak in de regel te worden ingedeeld onder GN-post 1518 00 31 van bijlage I bij verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad van 23 juli 1987 met betrekking tot de tarief- en statistieknomenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief?

en de behandeling van de zaak te schorsen tot het Hof uitspraak heeft gedaan.

Tegen de onderhavige beslissing staan geen rechtsmiddelen open.

[OMISSIS] Ondertekeningen

[OMISSIS]